

؟

@AsmatTjk Scanned

فلسفه خه ته وايي

شيرعلي باچا

فلسفہ حہ تہ

1

وائی

شہر علی باچا

د کتاب ٲول حقونہ د لیکوال ٲہ حق کنبی خوندي دي

فلسفہ خٲٲ تہ وائٲی	د کتاب نوم:
شہر علی باچا	مصنف:
کامران دانش اٲریدے	ترتیب او نظر ثانی:
کامران دانش اٲریدے (0317-0636829)	کمپوزنگ:
شاکر اللہ شاکر	خیر کتنہ:
500	چاپ شمہر:
کتاب کور ٲہنور	ٲرہس:
کتاب کور ٲہنور	خیر وٲنکی:
2022ء	چاپ کال:
120	ٲعہ:

د موندلو درک

کتاب کور ارباب روڈ ستاپ ٲہنور

00923319801600

—۱—

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تعریون

د مزدور کسان پارٹی پہ

نوم

چی د فلسفی پہ رنرا کنبی د خواری کنبو
د ازادی تحریک مخ پہ وړاندې بوخی

شہر علی باچا

د فلسفي تعريف

هره ورځ مونږ وينو گورو چي زمونږ نه گهر چا پيره بي شميره
ڄيڙونه پراڻه دي په اسمان کښي د شيئي ستوري او سپورمي وينو
او د ورځي نمر. په مزڪه..... کانڙي، بوتي، فصلونه، دريابونه او
غرونه په نظر راځي. د دي نه علاوه بنيادم دي چي په بيلو بيلو
کسبونو کښي اخته دي او قسم قسم ڄيڙونه جوړوي او پيدا کوي.
غمونه او خوشحالي دي ژوند او مرگ دے، پرې جنبي دي.
جنگونه او شرونه دي، غرض دا چي يوه لويه هنگامه ده او د قدرت
يوه عجيبه کارخانه ده. چي سرے ورته فکر و اخلي. چي اخر دا ٽول
ڄڻ دي؟ دا د کوم ځايه نه راغله؟ او کوم خوا ته روان دي؟ ژوند ڄڻ
ڄيڙ دے؟ بنيادم ڄڻ شے دے؟ د يو بنيادم د بل بنيادم سره ڄڻ تعلق
دے؟ د بنيادم او د نورو کائناتو په مينځ کښي ڄڻ رسته ده؟
د فلسفي علم په دي او په داسي قسم نورو سوالونو باندې بحث
کوي او د دي ټولو سوالونو په باره کښي د پوهي يو عام اصول
بياني. په نورو ټکو کښي د ژوند په باره کښي، د سالمې دنيا په
باره کښي د انسان د انسان سره او د باقي دنيا سره، د هغه د تعلق
په باره کښي چي د پوهي عام اصول او تراشلي شي نو عام طور دي
ته فلسفه وائي هم دغه د فلسفي تعريف کېدے شي. په زړه يوناني
ژبه کښي د فلسفي مطلب د علم او د پوهي د پاره مينه ده.

فلسفی او عام سہری کبھی فرق

د فلسفی د تعریف کولو نہ پس دا بنکارہ خبرہ دہ چہ د ہر چا پہ ذہن کبھی حقہ نہ حقہ فلسفہ موجودہ وی۔ یا د فلسفیانو خیال نہ ئی اثر اخستلے وی۔ (خو د عام سہری پہ ذہن کبھی دا قسم خیالونہ خوارہ واره وی۔ شہل او یو بل سرہ ترلی نہ وی۔ د هغه دا نہ وی زدہ چہ پہ دہ بحث او کھی۔ او یا ترہ گندلی اصول جوہ کھی) د مثال پہ طور حنی خلق وائی چہ د دہ دنیا مثال د یو سرائے دے۔ دا دنیا فنا کپدونکی دہ او د غمونو او تکلیفونو کسورہ دہ۔ د دہ د پارہ مونہ تہ پکار دی چہ پہ دہر صبر او شکر دا غمونہ او تکلیفونہ تہر کپو نپک عمل او کپو۔ د بنی ادمو سرہ نپکی او بنپگرہ او کپو او د یو بلہ نہ فنا کپدونکی دنیا د پارہ خان سرہ حقہ نہ حقہ توبنہ یوسو۔ دا یو قسم فلسفہ دہ۔

د دہ مقابلہ کبھی نور خلق وائی چہ دا دنیا د ترقی۔ یو حائے دے او دا کوشش پکار دے چہ د دنیا نہ دا غمونہ او تکلیفونہ لری شی چہ بنیادم پہ دہ دنیا د خوشحالی۔ او آرام ژوند تہر کھی۔ او دا دنیا نورہ ہم بنائستہ او بنکلہ کھی شی۔ دا د فلسفی بل قسم دے۔ د دنیا پہ بارہ کبھی دا نقطہ نظر جدا او دویم قسم دے۔ بل خوا د فلسفی خاوند خپلو خیالاتو یا د دنیا پہ بارہ کبھی خپل نقطہ نظر لہ یو ترتیب ورکھے وی۔ او پہ تفصیل سرہ ئی دا پہ یو

گنډلي شکل کښې راغونډ کړي وي او د يو خاص وخت دغه خورې وري او تتې عقيدې ئې په کلک او ترلي اصولو کښې بدلې کړې وي.

په يو عام سرې کښې او په فلسفي کښې دغه فرق دے. د دې نه دا هم ښکارېږي چې د يو فلسفي ټولې نظرئې اصلي نه وي. يعنې يواځې د هغه د دماغو زرغونه دي. دا ټيک ده چې خيالات يو لړۍ کول او د هغې د ليکلو يو خاص طرز د يو خاص فلسفي کار دے. خو په اوچت او عمومي ډول کښې د دغې خيالاتو پخپله يو معاشرتي بنياد وي. کوم چې د يو وخت د معاشرتي عمل او معاشرتي رشتو عکاسي کوي او کوم چې په دې وجه د فلسفيانو د دماغ نه په تيار شکل کښې نه راتو کېږي.

د فلسفې او د نورو سائنسونو تعلق

دلته دا خبره هم د ذکر قابله ده چې نور سائنسونه او علمونه لکه طبعي سائنسونه مثلاً طبيعيات، کيميا، د ستورو علم وغيره يواځې د فطرت د يوې برخې راز معلوموي او د معاشرې سائنسونه لکه سياسيات، معاشيات، اخلاقيات، تاريخ وغيره د بني ادمو د ژوند او عمل په يو خاص اړخ بحث کوي. فلسفه د دې دواړو قسمه سائنسونو تعميم..... او جمع ده. يعنې فلسفه د سالم کائنات او معاشرې هغه عام اصول بيانوي د کوم په ذريعه چې دوي ارتقاء کوي. په دې وجه فلسفه د نورو سائنسونو برعکس د فطرت، د معاشرې د بنيادمو د سوچ د عامو اصولو يو سائنس دى. د مثال په طور که ټول کائنات مونږه ځنگل او گڼو. نو نور علمونه که د دې ځنگل په بېله بېله ونه بحث کوي نو فلسفه د سالم ځنگل اصول بيانوي. خو د دې نه دا نه دي گڼل پکار چې گڼي د فلسفې د نورو سائنسونو سره خپلو کښې څه تړون نشته. بلکې د يو رښتنوي فلسفې بنياد په نوي سائنسي بنيادونو ولاړ وي. او په بدل کښې دغه علمونو له د هغوي د نورې ودې د پاره خوراک ورکوي. يعنې د سالمې دنيا او معاشرې په باره کښې يو اوچت د سائنس نقطه نظر ورکوي. او په دې وجه دا يو زبردست قوت لري.

د فلسفې ځانې سائنس نيسي

د انساني معاشرې په ابتداء کېنې چې نور سائنسونه په خړپوسو وو. فلسفې به د علم په مېدان کېنې يواځې بادشاهي کوله خو د معاشرې د پېغلټوب سره سره سائنسونو هم ترقي وکړه او د ځوانۍ دور پرې راغې نو د فلسفې او د نورو سائنسونو په مېنځ کېنې تفاوت ورو، ورو کمېدو او يو بل سره ئې سلېخ سپوا کېدو. عن تر دې چې د موجوده ماده پرستۍ او جدلي ماديت په دور کېنې سائنسونو ته د اوچتې فلسفې ضرورت پاتې نه شو. ځکه چې هر جدا سائنس د سالم څيزونو په ځنگل کېنې خپل پوزيشن صفا کړو او د يو يو څيز په باره کېنې ئې زمونږ علم پوخ کړو. او د يو خاص سائنس يعنې د فلسفې سائنس کوم چې دې سالم ځنگل سره تعلق لري. يو سپوايي شے او گرځېدو. نن جدلي ماديت په حقيقت کېنې نوره يوه فلسفه پاتې نه شوه. بلکې دا د دې دنيا په باره کېنې يو ساده تصور دے. د کوم جائز مقام چې اوس د سائنسونو د يو سائنس کوم چې جدا وجود لري يعنې د فلسفې په ځانې په طبعي سائنسونو کېنې دے. فلسفه په دې وجه ختمه هم شوه او بچ هم پاتې شوه. د صورت په حقله ختمه شوه. او د معنی په لحاظ اوساتلې شوه.

نن مونږ د گېر چاپېره دنيا د فطرت، د فطرتي څيزونو د هغوي د يو بل سره د تعلق او د هغوي د حرکت د لازو چارو تصوير د فلسفې د

فرضياتو په ځائے د طبعي سائنسونو د څيړونو نه راکارو. دا ټيک ده چي دا تصور به دومره مکمل او پوره نه وي. څومره چي پکار دے او چونکي د قدرت کارخانه کبني رنگا رنگ او نه خمېدونکي سلسلي موجودې وي. نو څه نه څه څيزونه به د همپشه د پاره نامعلومه وي. په دې وجه سائنسي معلومات به هم همپشه نيمگري وي. خو د دې نه دا مطلب نه را اوځي چي گني مونږ د دې سائنسي علم د خالي ځايونو ډکول د فرضياتو په ذريعه اوکړو. صرف تجربه بيا تجربه او بيا تجربه داسي يو څيز دے چي دا خالي ځايونه ډکولے شي او د خارجي حقيقت او د سائنس پوره پوره سمون راوستے شي.

د کائنات باره کښې د جدا جدا نظريو وجه څه ده؟

د بېلو بېلو خلقو د کائنات په باره کښې نظرې او خيالات بېل بېل دي. څه سائنسي او څه غېر سائنسي. صرف هغه فلسفه په يو بنيادم کښې د قام او وطن مينه پيدا کولې شي او پوهه ورکولې شي. کومه چې د دنيا په باره کښې يو سائنسي نقطه نظر لري. لکه يو سره چې د قام او وطن د ازادۍ او څوکالۍ د پاره جنگېږي. نو هغه د ژوند د ازادۍ او څوکالۍ په معنی پوهېږي په کومه معنی چې استعار (سامراج) سرمايه دار او د لوتې زمکې مالک (جاگير دار) نه پوهېږي.

د دې وجه څه ده؟ ښکاره خبره ده چې ورومې دا کتل ضروري دي چې د سړي په ژوند کښې او معاشره کښې حيثيت څه دے؟ ځکه چې تاريخ دا ښائي:

چې هر کله چې په معاشره کښې طبقې موجودې وي نو د هغوي خيالات به هم جدا جدا وي. د دې د پاره په طبقاتي معاشره کښې خيال او يو فلسفه نه شي کېدے. دا به بېله بېله وي. د مالدار بېله او د نادار بېله. او دا ځکه چې فلسفه د يو طبقې وينزه وي او د هغې خدمت کوي. او بيا په تېره تېره چې دا طبقې داسې وي چې په خپلو کښې ئې سخته کشاله روانه وي. فلسفه غېر جانبداره او د طبقو نه

اوچتہ پاتی کپدے نہ شی۔ فلسفہ یو جانبدارہ خیز دے د دی بنیاد
پہ طبقہ یا پہ پارتی۔ ولار وی او ہم د هغی سندرې وائی۔ ہم هغه بیچ
کوی۔ او ہم دغه وجہ ده چي د تاریخ پہ هر دور کنبی جدا جدا طبقو
د فلسفی پہ اوچت کړي سوالونو باندې سختې غرزې پرزې کړي
دي۔ په غتو تکو کنبی دا دلې دوه (۲) دي۔ د خیال پرستی۔ طاقتونه
او د ماده پرستی۔ طاقتونه۔

فلسفي د يو طبقې سوچ لرونکې استازې وي

دلته به دا خبره تاسو ته عجيبه غوندي بنکاري چې فلسفه څنگه د يوې طبقې يا پارټۍ خدمت کوي؟ فلسفه خو د طبقو نه اوچته د رښتياؤ په تلاش کېنې گرځي او حقيقت بيانول د دې وظيفه ده. نو پکار دي چې لږ په تفصيل سره په دې بحث اوشي. د کله نه چې معاشره په طبقو کېنې وپشلي شوې ده او دا د ډېر پخوانه وپشلي شوې ده. يعنې په هغه ټول تاريخي دور کېنې د کوم نه چې د فلسفې تاريخ شروع کېږي نو تر دې وخته پورې هغه ټول نظريات کوم چې په معاشره کېنې چالو دي. د جدا جدا طبقو د نقطه نظر اظهار کوي. دا ځکه چې يو فلسفي د معاشرې نه جدا سوچ کول نه شي.

يو اڅې خو نه هغه ژوندي پاتې کېدلې شي او نه څه عمل کولې شي او په دې وجه هغه د طبقاتي مفادو نه ځان نشي ژغورلې ( )
فلسفي د يو طبقې سوچ لرونکې استازې وي. هغه بل څه کېدې نه شي ځکه چې فلسفيان څه د بلې دنيا خلق نه وي بلکې د دې خاورې او خټې نه پېدا بنديان وي. که د هغه خوښه وي او که نه، هغه به دې بنيادمو سره استوگنه کوي کوم چې په طبقو کېنې وپشلي شوي دي.

او طبقاتي مبارزو (جگړو) کښې اخته وي. د فلسفيانو ژوند به
لازمأ دې طبقو کښې يوې طبقې سره تړلې وي. د دې د پاره که
فلسفيان د خپل ځان په باره کښې هر څه هر څه وائي خو حقيقت دا
دے چې داسې فلسفه نشته په کومه کښې چې د طبقاتي نقطه نظر
رش (گډون) نه وي. يا غير جانبداره وي. يا په طبقاتي مبارزو کښې
(جگړو کښې) د طرفدارۍ مخالفه وي.

فلسفه او طبقات

د دې نه دا هم معلومېږي چې په طبقاتي معاشره کې د فلسفې حاجت دواړو ډلو ته يو شان پېښېږي. د حاکمانو ډلې ته هم او د محکومانو ډلې ته هم. خو لکه څرنګه چې د پخوانو تر اوسه پورې معاشره د حاکمانو ډلې زير کړې ده، هم دغه رنګ له په فلسفه او خيالونو هم د دوي بادشاهي راروانه ده او د هغوي د مفادو بچاؤ په هر شکل شومې دے. د دې نه دا نتيجه هم را اوځي چې نن که په معاشره کې، لاندې طبقه، پرېوتې طبقه، محکومه طبقه او خواري کبڼه طبقه د معاشرې د مشرۍ نيت لري نو ضروري ده.

چې د حاکمې او لوټ ماري طبقې د فلسفې په مقابل کې خپلې طبقې د نقطه نظر اظهار د فلسفې په شکل او کړي خواري کبڼې طبقې له پکار دي چې دوي د ځان او د خپلې طبقې پوهه حاصله کړي. او د خوبونو په ځانې سائنسي سترګې او غړوي او د يو کاميابې مبارزې د پاره د خپل ځان سره هغه ټول قوتونه، هغه ټول زيار ايستونکي مشقتيان او غم زپلي خلق راغونډ کړي او د يو سر لښکر په حيثيت دې دوي ته لار سمه کړي چې ټول خلق د زور زياتي او جبر نه خلاص کړي. او انسان د بل انسان د ظلم او لوټ مار نه ازاد کړي. نن دا ټول کارونه خواري کبڼې طبقې ته ارزان او اسان ځکه دي چې نن په دنيا کې د خواري کبڼې طبقې فلسفه او سائنس وجود لري. هغه سائنس او فلسفه د کوم په ذريعه چې په

کروړونو خلق نن د انسانیت ژوند تېروي او د یو داسې معاشري په جوړولو کې بوخت دي چې په کومه معاشره کې بېخي طبقې نه وي. دې فلسفې ته جدلي مادیت وائي. او دا سائنس "مارکسېزم او لېنېزم" گڼلې شي.

د دې فلسفې او د دې سائنس په نزد که خواري کښه طبقه که چرې دا پورته ذکر شوم خپل نېک مقصد ترگوتو کول غواړي نو هغوي به په لازمي طور ځان یوه پارټي کې راغونډوي. بغير د خپلې پارټي او خپل سیاست نه هغوي گټه نه شي کولې. نه دا د سرمایه داری نظام خمتولې شي او نه د دې په ځان د دې نه بهتر سوشلتي نظام راوستې شي. د دې پارټي به د نورو سرمایه دارو پارټو په مقابله کې ځان له بېل وجود وي. ځان له به ئې خپل تنظیم وي. او ځان له به ئې خپله نظریه او فلسفه وي. دا پارټي به د زیار ایستونکو، مشقتیانو غم زیلو او خواري کښو کې د پوهې او د اوچتو دماغو د خاوندانو نه جوړه وي. دا به د خواري کې طبقې گچ وي. او دا به یوه داسې توره وي د کومې په ذریعه چې به خواري کښه طبقه سیاسي او ریاستي اقتدار تر لاسه کوي. او ورسره ورسره به د ظلم مېچني ماتوي او یو غیر طبقاتي معاشره به قائمه وي.

د خواري کښې طبقې دا پارټي به د داسې اوچت کردار ساتلو جوگه هله کېدې شي چې دوي سره يو سائنسي علم وي، پوهه وي او يوه اوچته نظريه وي. په نورو ټکو کښې دې پارټي سره به يو انقلابي

سوشلتي نظريه وي، د کومې په رڼا کښې به چې عمل کوي. او خپلې پاليسۍ به جوړوي. او په بدل کښې به د خپلو ازمودو او عمل په لعلونو د دغې نظرې خزانه نوره دکوي. د مودو تجربه دا ثابتوي چې يو انقلابي پارټي ته د انقلابي فلسفې ضرورت وي ځکه چې که خواري کښې طبقې خپله يو انقلابي فلسفه تر لاسه نه کړه نو دوي به هرو مرو د مخالفې ډلې د پردۍ طبقې غېر انقلابي فلسفه، خيالات او نظرې قرض اخلي او دغسې خپل مقصد ته به سخت نقصان رسوي.

که چېرې خواري کښه طبقه دا غواړي چې هغه دې د انقلاب واگې په خپل لاس کښې واخلي او اولس ته دې لار سمه کړي نو د مخالفې طبقې فلسفې ته او د دغې فلسفې لاندې جوړې شوې پاليسو ته به لته ورکوي. او د هغې په ځانې به خپله فلسفه راتپنگوي. د هغې ساتنه به کوي. او هم د هغې ډول به غږوي. دلته يو سوال پيدا کېږي چې که فلسفه مونږ يو طرفدار څيز اوگڼو نو هغه رښتونې څنگه کېدې شي؟ رښتيا خو رښتيا وي که د چا په کښې گټه وي او که تاوان.

فلسفه او غیر جانبداري

3

اصل کښې خبره دا ده چې د عامو خلقو دا یو عقیده شان جوړه شوې ده - چې که د فلسفې باره کښې یو طرفدار او طبقاتي نقطه نظر اولرله شي نو دا به د رښتیاؤ نه مونږ لرې باسي او بل طرف ته که په حقیقت کښې څوک رښتیا معلومول غواړي نو هغوي له پکار دي چې د هیڅ قسمه طرفداري اونه کړي - خو په اصل کښې معامله د دې اړخه ده مونږ هله رښتیاؤ ته نزدې کېدو شو کله چې مونږ تاریخي طور سره د اوچتې ترقي یافته طبقې د خواري کښې طبقې د راتلونکي وخت د طبقې یعنی د مزدورانو د طبقې د پاره یو طرفدار نقطه نظر اوساتو د هغې دوه (۲) وجې دي -

د خواری کبئی طبقی فلسفہ ربتونی دہ

یوہ وجہ دا دہ چہ د خواری کبئی طبقی نہ علاوہ ہغہ نورئ
تولی طبقی چا چہ پہ خواری کبئو بادشاہی کرہ دہ، د لوٲ مار او
د ظلم طبقی دی۔ دہ طبقو پرتہ لہ دہ کہ ہر ۛومرہ ترقی راوستی
دہ۔ کارخانہ ئی لگولی دی، بجلی ئی پیدا کرہ دہ، کاریگری او
ہنر ئی زیات کرے دے۔ خو دوی خیل اصلیت او خیل مقصد د
خیل ۛان نہ او ہغہ خلقو نہ د چا چہ دوی لوٲ کوی۔ پہ ۛۛ نہ ۛۛ
طریقہ د پت ساتلو کوشش کرے دے او پہ خلقو ئی دا بنکارہ کرہ
دہ چہ د دوی بادشاہی پہ حقہ او مستقلہ دہ۔ لکہ یو غل چہ غلا
کوی نو ہغہ چرہ ہم دا نہ وائی چہ ہغہ غلا کوی یا غل دے او کہ
داسی او وائی نو ہغہ بیا نورہ غلا نہ شی کولی۔ د دہ د پارہ ہغہ بہ
ارو مرو دروغ وائی او خیل اصلیت بہ پت ساتی۔ ۛان لہ بہ ہم دو کہ
ورکوی او خلقو لہ بہ ہم سترگی تورو۔ خو خواری کبئی طبقی تہ
خیلہ فلسفہ کبئی د داسی دروغو وړاندہ کولو ہیخ حاجت نشتہ۔
ۛکہ چہ ہغہ لکہ د نورو طبقو د لوٲ مار د یو نظام پہ ۛائے بل د
لوٲ مار نظام نہ راولی۔ بلکہ خواری کبئہ طبقہ خو د ہر قسمہ
لوٲ مار ختمول غواری۔ د یو بنیادم د لاسہ د بل بنیادم استحصال
ختموی۔ او پہ دہ وجہ د خواری کبئی طبقی د مفادو دا تقاضہ دہ
چہ یو ۛیز د پتونی پہ ۛائے داسی بنکارہ کرہ ۛنگہ چہ ہغہ پہ
اصلیت کبئی موجود دے۔ دا ۛکہ چہ ۛومرہ زر ہغہ پہ ربتیواؤ

قابو مومي نو هغه هومره هغه خپل جدوجهد کښې لا مضبوطېږي.
او خپل مقصد ته زياته نژدې کېږي.

ظالمې طبقې خو خپل ظلم له جواز گوري. مظلومې طبقې د ظلم نه
ځان بچ کوي. نو ځکه ظالمه طبقه د خپل ظلم په جواز کښې دروغ
وائي. مظلومې طبقې ته د دروغو ضرورت نشته. هغه خو خبره په
ډاگه وائي.

دويمه وجه دا ده چې نورې طبقې د همېشه راسې دا ارزو لري چې
خپل ژوند تر خپله وسه اوږد کړي او په دې وجه هغوي د فلسفې
داسې يو نظام وړاندې کولو کښې غرضيان وي يا ئې مرسته کوي.
کوم چې دوي له په دنيا کښې په معاشره کښې يو مستقل حيثيت
ورکوي. دوي د کائنات، د فطرت د ځنې څيزونو داسې تعريف کوي
چې هغه ضروري، ابدې او نه بدلېدونکي دے. او بيا ترېنه دا
نتيجه راوباسي چې يو خاص معاشرتي نظام د سالمې معاشرې يو
ضروري او مستقلة برخه ده.

د مثال په طور د زړې زمانې د ټولو نه لوئې فلسفي ارسطو دا وائي
چې د غلامۍ اداره يو خطري څيز دے ولې چې ځنې خلق فطري
غلامان پيدا شوي دي. ظاهره ده چې په دې وئيلو ارسطو د هغې
وخت د يونان د حاکمې طبقې طرفداري کوله. او د هغوي هغه نظام
ئې رښتونې او په حقه ثابتوؤ. د کوم نظام بنياد چې په غلامۍ ولاړ
وو. او په کوم کښې چې يو سړي به په سوونو او زرگونو خلق

غلامان ساتلے شو . د غلامانو په ټول ژوند به د هغوي د مالکانو قبضه وه . عن تردې چې د هغوي د وژلو واک به هم هغوي ته حاصل وو . دغه د غلامۍ نظام کبني د يو غلام او يو څاروي يا ډنگر په مېنځ کبني هيڅ تمیز به نه شو ساتلے او نه اوزارو او غلامانو کبني څه فرق گڼلے شو . غلام ته ئې د خبرو والا اوزار وې ، او اوزار به ئې گونگيان غلامان گڼل . دلته لوتے فلسفي ارسطو د خپل زړه او د بي وسه غلامانو د زړونو سپړکې د خپل شېطاني عقل په ذريعه د مالکانو د مفادو په زنجیرونو د تړلو کوشش کړے دے .

د تاريخ په مېنځني دور کبني چې د خانۍ يعنې فيودالي او جاگير دارانه نظام بڼه په عروج کبني ؤ نو د هغې وخت د ټولو نه لومے فلسفي تهامس آيکوينس خپله فلسفه کبني ټول کائنات ته د فيودالي نظام جامه اغوستې وه . دې فلسفي څيزونو له داسې يو ترتيب ورکړے وو په کوم کبني چې ملک الموت او نورو لويو فرېستو په چاپېرچل کبني خدائے پاک د ټولو نه اوچت ناست دے . او نور ټول څيزونه د هغه يو بل پسې بنسکته او د يو بل تابع دي . په دغه لړۍ کبني هر څيز د ځان نه په اوچت څيز تکيه لري او د خدائے پاک د مرضي نه خلاف يو څيز هم وجود نشي لرلے . د دې فلسفې چې په معاشره اطلاق اوشي نو د هغې وخت د فيودالي کليسائي بادشاهۍ د لړيز نظام ضرورت او ابدیت ترې څرگندشي . په فيودالي بادشاهۍ کبني هم بادشاه د ځان نه په لاندې څيزونو

باندي حکومت کوي. او ځان د خدائے پاک سپورے گني. د هغه قانون د هغه مرضي وي. او کوم کار چې هغه نه غواړي هغه نشي کېدے. د فيودالي نظام په لړۍ کېنې زرعي غلام يا مزارع د ټولو نه لاندي وي او بادشاه د ټولو نه بره وي. هم دغه رنگ له يو پادري يا د دين عالم د کليسا په بادشاهۍ کېنې د ټولو نه اوچت سرے وي. او ځان د خدائے پاک نائب گني او نور ټول خلق د هغه تابع وي. لکه د قاديان مرزا اغه خان وغيره.

د جاگيردارۍ يا فيودالي نظام نه پس چې د سرمايه دارۍ وار راغے نو دې ټولې هغه فيودالي کړۍ ماتې کړې او د هغې په ځائے ئې د يو بنيادم او بل بنيادم په مېنځ کېنې بنکاره د ذاتي گټې او د کالدارې روپۍ يوه کړۍ اوساتله.

د دې نوې سرمايه دارې طبقې د فلسفې په نزد دنيا د ازادو وړو، وړو ذرو يا اېتمونو نه جوړه ده. هره ذره پخپل ځائے پوره ده او د خپل ځان نه چاپېره گرځي. او بيا ټولې ذرې يو بل سره تړلې وي. دا د سرمايه دارې معاشرې يو ائينه ده، کومه کېنې چې سرمايه داره طبقې پېغلټوب دنيا ته کتل. د معاشرې په نظام کېنې د دې فلسفې په زور هغوي دا ثابتول غوښتل چې سرمايه دار او مزدور يو برابر دي. دې کېنې هر يو يوه ازاده ذره ده. د خپل ځاني مفادو نه چاپېره چورلي او بيا يو بل سره ښه په رضا يو معاهده کېنې تړلي دي. د کومې لاندي چې يو خوازي کوي او بل ورله مزدوري ورکوي،

سرمایہ ورکوي۔ په دې قسم خیالاتو خورولو سرمایہ دار طبقې گټه هم اوکړه ځکه چې هغوي خپل د بادشاهی قابو کولو او د منافع حاصلولو مقصدونه دې فلسفه کښې پټ ساتلي وو۔ نن چې سرمایہ دار نظام پوخ شو دے او د خپل خپل وطنونو نه ئې پښې نورو ملکونو ته غزولې دي۔ او یو استعماري (امپیریالستي) دور کښې شامل شو دے او درنگ ساعت له ختمېدونکے دے۔ نو هغوي د خپل ځاند ژوندي ساتلو تابیا په نوي رنگ کښې کوي۔ دې ځل له هغوي د خپلو دروغو بنیاد په نوي طبعیاتو باندې ایښے دے۔ مخکښینو سائنسدانانو د مادي بنیاد ذره یا اېټم گڼه او دائي یونہ بېلېدونکے خیز گڼه۔ په دې رنگ هغوي د سرمایہ دار نظام ابدیت به ترې ثابتوؤ او هر کله چې ذره یا اېټم په نوي دور کښې بېل کړې شو، تقسیم کړې شو۔ نو د حاکمې استعماري طبقې سره تړلي فلسفيانو، سائنسدانانو او ادیبانو سمدستي دا دروغژن خیالات خورول شروع کړل۔ چې ماده ختمه شوه۔ د مادي وجود پاتې نه شو۔ یواځې قوت وجود لري نور هر څه وجود نه لري۔ حالانکې د قوت تصور بغير د مادي نه ناممکن دے۔ لکه څرنگ چې د مادي تصور بغير د قوت نه نشي کېدے۔ د خیال تصور بغير د دماغو نه څنگه کېدے شي؟ اوس که مونږ خیال راتینګ کړو او بیا دا چغه کړو چې دماغ ختم شو نو ایا دا به مونږ رښتیا وایو؟

اصل کښې په دې طريقه استعمار چيان او د هغوي بچي د ځان بچاؤ کوي. او د خپل دښمنانو يعنې د خواري کښانو او د ازادۍ د پتنگانو په زړونو کښې د خپلې انقلابي فلسفې جدلي ماديت نه د کرکې پېدا کولو کوشش کوي او په ماده پرستۍ ختې نولي او په نظرياتي ډول هغوي بې وسلې کول غواړي. د هغوي د گټې يقين په شک کښې بدلوي. او د سرمايه دار نظام غورځېدونکي عمارت نه د رجعت او خيال پرستۍ اړمونه ورکوي. او په نتيجه کښې خپل نظام او طبقې له نور اوږدواله ورکول غواړي.

د دې په مقابله کښې خواري کښې طبقې ته د داسې فلسفيانه نظامونو وړاندې کولو ضرورت نشته. په کوم کښې چې د دروغو ابدیت پټ پروت وي. ځکه چې خواري کښه طبقه د طبقې په شکل ځان نور ژوندي ساتل نه غواړي او يو داسې معاشره جوړول غواړي کومه چې د طبقو نه پاکه وي. د هغوي د طبقې د معيشت او مقصد دا غوښتنه ده چې د کائنات يو داسې رښتونې تصور راکاږي. په کوم کښې چې هر وخت بدلون روان دے. هر وخت څيزونه پېدا کېږي. او فنا کېږي او ابدیت هيڅ شي لره نشته.

په دې وجه د خواري کښه طبقې د فلسفې دا دعوی په حقه ده چې هغه رښتونې ده او نورې فلسفې دروغزني دي ځکه چې دا فلسفه يواځې داسې فلسفه ده د کومې چې دا غوښتنه ده چې مونږ دې څيزونه داسې او گڼو. څنگه چې هغه په اصلیت کښې موجود دي.

او هغه ټولې رنگ په رنگ تبدیلی او رشتې کومې چې په سالم څیزونو کې موجود دي بغير د پټونې حقيقي طور سره څرگند کړو. دا فلسفه د دنيا د بدلولو په غرض د دنيا د پوهې لټون کوي ځکه چې تر اوسه فلسفيانو په بېله بېله جامه کې يواځې د دنيا تشریح کړې ده. هر کله چې سوال د دې د بدلولو د ځای او په دې وجه دا د يوې طبقې د تنگ نظری برخلاف د عام اولس په لاس کې هغه نظرياتې وسله ورکوي. کومه چې به هغوي د دنيا، د معاشري، د بدلولو په غرض استعمالوي. او خپله دعوی به رښتيا ثابتوي.

د پورتنی ټول بحث نچور دا دې چې د ژوند متعلق، د سالم کائنات متعلق، او د يو بنيادم د بل بنيادم سره او د باقي دنيا سره د تعلق په باره کې چې د پوهې عام اصول او تراشلی شي نو عام طور سره هغې ته فلسفه وائي. د هر سړي په ذهن کې څه نه څه فلسفه پرته وي. او يا د فلسفيانو د خيالاتو نه ئې اثر اخستې وي. خو د هغه دا نه وي زده چې بحث پرې او کړي. او يا ئې راغونډ کړي. د دې په مقابل کې د فلسفې خاوند د دنيا په باره کې د يو خاص وخت د خلقو دغه عامې او تنې عقيدې او رائي گانې يو لړۍ کړي. او په تړلي او يو بل سره گنډلي اصولو کې ئې بدل کړي. د يو فلسفي ټولې نظرې اصلي نه وي. بلکې د يو خاص وخت د معاشرتي عمل او معاشي رشتو عکسونه وي.

طبعي سائنسونه د فطرت د جدا جدا برخو مطالعه کوي او د معاشرې سائنسونه د بنيادم د ژوند او د هغه د عملونو په بېلو بېلو اړخونو بحث کوي. فلسفه د سالم کائنات او معاشرې عام اصول بيانوي. فلسفه او نور سائنسونه په يو بل تکیه لري. او د يو بل مدد کوي او نن د فلسفې او سائنس تفاوت ډېر کم شوی دی. فلسفه او سائنس بالکل يو شي دی او جدي ماديت خو نوره فلسفه هډو پاتې نه گڼي. بلکې د فلسفې ځانې طبعي سائنسونو له ورکوي.

په طبقاتي معاشره کې يو خيال او يوه فلسفه نه شي کېدای دا به بېله بېله وي. د مالدار بېله او د نادار بېله. ځکه چې فلسفه د يو طبقې خدمت کوي. فلسفه نه يو غېر جاندار شي دی او نه د طبقو نه اوچته او ناغرضه ځان ساتلې شي. د دې بنياد په طبقه يا پارټۍ ولاړ وي. او فلسفې د يو طبقې سوچ لرونکې استازې وي. ځکه چې هغه دې معاشره کې پيدا وي هغه به ارو مرو يوې طبقې سره رسته ساتي او د هغې د مفادو بچاؤ به کوي.

حاکم طبقې او محکوم طبقې ته د فلسفې ضرورت يو شان پېښېږي او په معاشره کې د حاکمې طبقې د فلسفې بادشاهي د پخوانو راروانو ده او د هغې د مفادو ساتنه شوې ده.

په دې وجه نن محکومه خواري کښه طبقه که د مشرۍ څه خواهش لري نو خپله انقلابي سوشلتي فلسفه به وړاندې کوي خپل ځان به

پيڙني او يوه داسي پارتي۔ کبني به خان رانغاري کومه چي به په سياسي، تنظيمي او نظرياتي ډول د نورو پارټو نه جدا او ازاده وي او بيا د دي پارټي۔ د لاندې به ټول زيار ايستونکي او غم زيلي خلق راجمع کوي۔ او د کاميابې مبارزې يا جنگ نه پس به سياسي او رياستي اقتدار تر لاسه کوي۔ لوټ مار به ختموي۔ د لوټ مشين به ټوټې ټوټې کوي۔ او يو بهتر سوشلتي نظام به قائموي۔

عام طور سره خلق دا گڼي چي فلسفه رښتيا هله معلومولې شي هر کله چي هغه طرفداري نه کوي۔ خو په اصل کبني معامله د دي اپوټه ده رښتياؤ ته به مونږ نږدې کېدو هله شو چي د خواري کبني طبقې د پاره يو طرفدار نقطه نظر اولرو۔ ولي چي تر اوسه پوري د خواري کبني طبقې نه زياتي طبقو خپل اصليت او مقصد د خان او د اولس نه د پټ ساتلو په غرض د دروغو فلسفيانه نظامونه وړاندې کړي دي او په بدل رنگ کبني ئې خان بنودلې دے۔ د دي د پاره چي لوټ جائز وگرځوي او خپله بادشاهي قائمه وساتي۔ د دي مقابله کبني خواري کبني طبقه لوټ خة چي په هر شکل کبني لوټ او ظلم او ورسره د لوټ او جبر لويه ونه سره د جرړو وباسي۔ د طبقې په حيثيت خپل خان نور ژوندے ساتل خة چي زر تر زره خپل وجود ختمول غواړي او د طبقو نه پاڪه يوه معاشره جوړول غواړي۔

او هم په دغه وجه د کائنات د ټولو څيزونو داسې تصوير راکاري
څنگه چې هغه په اصليت کښې موجود وي. او هغه ټولې رنگارنگ
تبدیلی او رشتې کومې چې په څيزونو کښې موجود وي بغير د
پټونې حقيقي طور سره څرگندوي. د نورو فلسفو په مقابله کښې
چې دنيا صرف تشریح کوي. دا فلسفه د دنيا او معاشرې د بدلولو
په غرض د دنيا او معاشرې د پوهې لټونه کوي. او په دې وجه د
دروغو او تنگ نظری برخلاف د سچائی اعلان کوي او د عام
اولس په لاس کښې د حقيقت يو بل مثال ورکوي.

خيال پرستي او ماده پرستي

خيال پرستي او ماده پرستي د فلسفې او سائنس دوه جدا جدا اصطلاحونه دي. خو اکثر خلق څوک په ناپوهۍ او څوک د قصده د دې دواړو اصطلاحاتو ډېر غلط او عاميانه تشرېح کوي. او دا مشهوروي چې لکه ماده پرست هغه سړي ته وائي څوک چې خود غرضه وي. د خپتې غلام وي. سخت شرابي وي، اوږ سترگې وي. شوم او لالچي وي، بنکلا ته په بده سترگه ټوي مينه بدن سره لري. مغرور او کبرجن وي. خپلې گټې پسې گرځي او هغه د چا خبره چې هغې نورو ټولو کارونو ته وائي کوم چې يو واعظ په خلوت کښې کوي. بل طرفته خيال پرست هغه سړي گڼي څوک چې د يو نېک مقصد د پاره قرباني ورکوي، يا د اوچت خيال د پاره بې پېسې بې ټکي خدمت کوي. د خلقو بڼېگړه لټوي، او هغه ټول کارونه کوي د کومې لافې چې يو واعظ د خلقو په مخکښې کوي. خو د داسې قسم خبرو تعلق هغې اصلي فرق سره نشته کوم چې په ماده پرستي او خيال پرستي کښې موجود د ځکه چې په عام ژوند کښې مونږ وينو گورو چې يو سړي به د خيال پرستي دعوی لري خو د هغه ټول کارونه به د بدې او بل سړي به ماده پرسته وي. خو د هغه کارونه به ټول د نېکۍ وي.

د خيال پرستی او ماده پرستی اصلي اختلاف

نو بيا د خيال پرستی او ماده پرستی اختلاف په څه دے؟ د دوي بېلتون په يوه بنيادي مسئله باندې راځي. مسئله دا ده چې په دنيا کښې دوه قسمه څيزونه دي يو خارجي او بل داخلي. هغې څيزونو ته کوم چې د انسان د ذهن نه ازاد او بهرپراته دي لکه کاني، بوټي، ستوري، سپوږمۍ وغېره. دې ته خارجي څيزونه وائي. دويم هغه څيزونه دي کوم چې د بنيادم په ذهن کښې دننه وي لکه خيال، اراده، او خواهش وغېره. دې ته داخلي څيزونه وائي. خارجي څيزونو ته ماده وائي، داخلي څيزونو ته خيال يا روح وائي. اوس سوال دا دې چې د مادې او خيال په مېنځ کښې څه تعلق دے؟ کوم څيز وړاندې دے. ماده که خيال؟ په نورو ټکو کښې مادي دنيا ورومبې ده که خيالي دنيا؟ دا د يو فلسفي د پېژندلو د پاره د مسئلې يو اړخ دے. دويم اړخ ئې دا دے چې ايا بنيادم د دې څيزونو پوهه حاصلولې شي که نه؟ د دې سوالونو په حقله د بېلو بېلو خلقو رائي بېلې بېلې دي او په دې وجه چې غټ حساب دوؤ ډلو کښې وپشلي شوې دي. څوک چې ماده خارج کښې مني. د خيال نه ئې وړاندې په وجود کښې گڼي او خيال د دې عکس مني او

دا ئي خيال دے چي د دنيا د هر خيز علم حاصلبدلے شي نو دوي ته
ماده پرست وائي د دي الته چي خوک دا عقیده لري چي خيال د
مادي نه اول دے او په اخري نتيجه کبني ماده په يو شکل يا بل
شکل کبني د دي پيداو بنت دے او د دنيا د خيزونو پوره پوره پوهه
نشي حاصلبدے نو دا خلق خيال پرست دي.

د خیال پرستی. قسمونہ

د خیال پرستی. دوہ قسمونہ دی یو تہ خارجی خیال پرستی وائی او بل تہ داخلی خیال پرستی وائی د ځنې خیال پرستو دا خیال دے چي د دنیا د پیدائش نہ ورومبے خیال کوم چي څیزونہ پہ وجود کنبې راوولي. پہ خارج کنبې موجود دے. پہ دې وجه دوي تہ خارجی خیال پرستان وائی افلاطون یا ہیگل وغیرہ د دې ټولي نہ دي.

داخل هغه شے دے کوم چي ځاني پہ بنیادم کنبې، پہ کس کنبې موجود وي برکلے وائی چي یواځي بنیادم یواځي داخل او یواځي شعور پہ حقیقت کنبې وجود لري. څیزونہ هغه وخت پہ وجود کنبې راشي کله چي د بنیادم حواس ټي محسوس کړي. که داسي اونئ شي نو بیا د څیزونو وجود نشته د وجود معنی محسوسات ده. څیزونہ یواځي د محسوساتو مجموعه ده. د دې معنی دا شوه چي د انسان حواس څیزونہ پہ وجود کنبې راوولي. هر وخت ټي راوولي او بیا بیا ټي راوولي. د خیال پرستی. دې شکل تہ داخلی خیال پرستی وائی. پہ لنډو ټکو کنبې مونږ دا وئیلے شو چي د خیال پرستی. پہ نزد د مادي دنیا کنبې تکیه پہ روحاني دنیا ده. روح، ذهن یا خیال د مادي نه جدا وجود لرلے شي او لري. (او د داخلی خیال پرستی. پہ نزد خو ماده هډو وجود نئ لري، او د هغې څیزونو کوم چي سائنس

فلسفه څه ته وائي ————— شېر علي باچا
او تجربې معلوم کړي دي . نه شاته . بره لرې دراز يوه نامعلومه
بادشاهي وجود لري .

ماده پرستي

د دې مقابله کښې ماده پرست دا خبره کوي چې دا
دنیا د خپل خمير نه مادي ده د هر څيز وجود په مادي بنيادونو ولاړ
دے . او د مادے د حرکت د قانون مطابق څرگندېږي لوټېږي او فنا
کېږي . ماده يو خارجي حقيقت دے او زمونږ د ذهن نه بهر او ازاد
وجود لري . ټول روحاني يا ذهني څيزونه د مادي عمل پېداښت
دے . د دنيا او د هغې د قوانينو علم حاصلېدے شي او که هر څو
ځنې څيزونه لامعلوم نه دي خو داسې څيز نشته کوم چې فطرتي
طور سره نامعلوم وي .

د خيال پرستي او ماده پرستي تر مېنځه دا هغه بنيادي اختلاف
دے کوم چې دوه نيمو¹ زرو کالو راسې شروع دے . دا اختلاف د
سالمې دنيا باره کښې د فلسفې عام تصوراتو کښې هم او د يو
خاص واقعي يا څيز په تصوراتو کښې هم څرگندېږي .

1- دوه نيم زره کاله څکه چې د هغې نه اخوا مونږ سره څه تاريخي مواد نشته

د ماده پرستانو او خيال پرستانو د سوچ فرق

دلته که مونږ یو دوه ساده او عام سوالونه پورته کړو نو بده به نه وي. د دې نه خو به یو دا معلومه شي چې ماده پرستي او خيال پرستي دې سوالونو ته په کومه سترګه ګوري او په دې د ځان پوهه کولو کومه لار اختیاروي او بله دا چې د دواړو جوابونه به د دوي د اختلاف اهمیت هم څرګند شي.

وړومیږي به د فطرت یو مظهر واخلو. زلزلې په څه وجه راضي؟ په دې سوال د ځان پوهه کولو د پاره که د خيال پرستي. طریقه استعمال شي نو د دې جواب به دا وي چې هر کله ګناهونه زیات شي د خلقو عملونه خراب شي نو خدائے پاک د زلزلې په شکل په ذوي خپل قهر رانازل کړي. د دې په مقابله د ماده پرستو سوچ د زلزلې په حقله د دې نه بالکل جدا او بدل دے. د ماده پرستي په نزد په دې مزکه کښې دننه بعض څیزونه چې یو بل سره ملاؤ شي نو د هغې نه ګېسونه جوړ شي. دغه ګېسونه بیا بهر ته د راوتلو کوشش کوي. چونکې د هغې د راتلو د پاره څه لاره نه وي نو هغه په ډېر زور مزکه اوشلوي. او د هغې سره خواؤ شاتوله مزکه او جرقېږي. او دغې ته زلزله وائي. دلته به تاسو کتلي وي چې خيال پرستي د زلزلې د تشریح د پاره مادي وجوهات ګوري.

دویم مثال به معاشرې د ژوند نه واخلو. ځنې خلق مالدار او ځنې نادار ولې دي؟ د دې متعلق د خيال پرستو یو لنډ او ساده جواب به

دا وي چې دا د خدائے پاک کار دے د چا په قسمت چې څه ليکلي وي هغه به ور رسېږي يا به دا او وائي چې د دې دنيا نظام خدائے پاک داسې جوړ کړے دے چې دې کبني به لاندې باندې خلق ضرور وي ځکه که ټول خلق يو شان شي نو بيا د دنيا کارونه به ټول روان پاتې شي. لکه وئيلے کپږي چې په يوه زمانه دا ټول خلق يو شان وو خو يوه ورځ د يوې بوډۍ غريبې ديوال پرېوت نو بيا داسې څوک نه وو چې د هغې وهلو ته ئې غاړه اېښودے وے. له دې کبله خدائے پاک دا ضروري او گنله چې خلقو کبني فرق راولي. هله به د دنيا نظام په بڼه شان چلېږي. که د دې نه ورپسې لږ نور وړاندې لار شو نو يو خيال پسرته به دا او وائي چې ځنې خلق مالدار ځکه وي چې دوي عقلمند وو ډېر لرې نظر ئې لگېدو جمع ئې کوله نو ځکه مالدار شو او کوم خلق چې نادار او خوار دي هغه کم عقل او لاپروا بنديان وو د سبا غم ورسره نه وو لگېښت به ئې زيات کولو نو ځکه غريبان شو. په نورو ټکو کبني دوي يو مستقل انساني فطرت د غريبۍ او مالدارۍ ذمه وار گرځوي. دلته به هم تاسو کتلي وي چې لکه د زلزلي په مسئله د غريبۍ او مالدارۍ په سوال هم خيال پرست د ځنې روحاني وجوهاتو لټون کوي. لکه قسمت با د خدائے پاک مرضي. يا د انسان د دماغ څه پېدائشي خصوصيت — د دې برخلاف ماده پرست دا خبره کوي چې په معاشره کبني مالدار او نادار ځکه دي چې ژوند د پاره ضروري د پېداوار ذريعو له په

داسی ڊول ترتیب ورکرمے شومے دے چي ڄني خلقو سره مزکي
کارخانې يا نورې ذريعي په قبضه کښي دي او باقي خلق د هغوي د
پاره کار کوي يو دهقان که هر څومره خواري او کري د ځان نه خلولي
اوباسي خو هغه به دهقان وي هغه به خوار وي . هغه به لاندي وي .
او خان به بي خواري بي مشقته د ده په محنت ورځ تر ورځه
مالدار بږي . دلته يو سرمے دا وئيلے شي چي يو سرمے خان وي ، هغه
دهقان شي او يو سرمے دهقان وي هغه خان شي يا دا هم وئيلے شي
چي د مثال په طور ايوب خان د يو عام سري زومے وو خو چي ځان
ئي او کړولو نو د پاکستان صدر تر بنه جوړ شو او په دنيا کښي به يو
مالدار صدر يادېدو . خبره دا ده چي دا صحيح ده چي په طبقاتي
معاشره کښي سرمايه دارانه نظام کښي د اتفاقاتو ډېر لاس وي او
يو سرمے د باندي طبقې نه ښکته طبقې ته راغورځېدلے شي او د
لاندي طبقې نه باندي طبقې ته دانگلے شي خو د دي حيثيت
انفرادي وي طبقې په حال موجود وي داسي نشي کېدے چي سالمه
لاندي طبقه باندي لاره شي او سالمه باندي طبقه لاندي راشي گني
د پاکستان په کروړونو غريبانو کښي يو ايوب خان يا چند گسان
نور د مثال په طور نه پېش کېدے .

د ماده پرستی او خیال پرستی د اختلاف عملي اهمیت

د داسې مثالونو نه ښکاره شي چې د خیال پرستی او ماده پرستی بنيادي اختلاف په څه دے؟ دا فرق نه یواځې په نظریاتي ډول بلکې په عملي ډول هم ډېر زیات اهمیت لري. لکه د زلزلي په مسئله کې چې د خیال پرستو په خیالاتو پسې لاړ شو نو صرف جامې سندول به پکار وي چې زمونږ گناهونه معاف شي او زلزلي بیا نه راضي. د دې په بدله کې چې د ماده پرستو په حمایت کې به مونږ له پکار وي چې د زلزلي د معلومولو آلات جوړ کړو یا کوټي او عمارتونه داسې جوړ کړو چې د چې د زلزلي په وخت ترې کم نه کم نقصان راورسي لکه جاپان او نورو ملکونو کې چې ابادي اکثر د بانسونو نه جوړې وي یا په کوټه کې یو چټیز بله نگونه جوړېږي.

د مالدارۍ او نادارۍ په سوال کې چېرې قسمت د دې ذمه وار او گړځوو. نو بیا غریب سره به صرف د خپل قسمته گيله من وي او مالدار به خپل عېش تورم کوي او زیات نه زیات که په زړه ئې د رحم او به توم شوې نو غریب له به څه خپر زکوٰه ورکړي. د دې بر عکس که مادي وجوهات ئې او منو نو بیا به مونږ د پوره معاشري بدلون د پاره لارې چارې لټوو چې دا معاشره بدله کړو او د دې په ځان یو داسې معاشره قائمه کړو چې پکې د مالدار او نادار تمیز ورک شي.

د انسان عمل او تجربه خيال پرستي غلطه ثابتوي

خيال پرستي که خارجي وي او که داخلي د انسان عمل دا غلطه ثابتوي. وائي چې د داخلي خيال پرستي استاذ برکلے يوه ورځ يو دوست سره په سرک روان وو ناڅاپي دوي له يوه لاري مخي ته راغله. برکلے چې اوليدله نو منډه ئې ترې اووهله هغې دوست ورله او ازورکړو چې برکلے صاحب ولې تبتې. دا خو لاري نه ده دا خو ستاسو محسوسات دي چې لاري تربنه جوړه شوه. د دې مقابله کبني د بنياد م عمل د ماده پرستو دا خيال صحيح ثابتوي چې څيزونه او د قدرت بېل بېل مظهر په خارج کبني د انسان د ذهن نه ازاد وجود لري دا زمونږ روزمره تجربه بنائي چې نارنج په خارج کبني وجود لري کوم چې مونږ وينو گورو او محسوسو ئې او د حلوا وجود د حلوا په خوړلو ثابتېري ماده پرست فلسفيان د دې بنيادي څيز نه د خپلو نظرياتو شروع کوي بيا ئې تعميم کوي. او د دنيا په باره کبني تربنه يو سائنسي او شعوري فلسفه جوړوي او خلقو ته ئې په دې غرض وړاندې کوي چې هغوي صحيح طور سره د معاشري واقعات او د قدرت مظاهر او پېژني.

خيال پرستي د توهماتو مرسته کوي

د خيال پرستي او ماده پرستي د جگړې نه دا هم معلومېږي چې معاشره په طبقو کښې وېشلې ده څوک د ترقي پسندی او څوک د رجعت پسندی مرسته کوي. خيال پرستي د رجعت پسندی حمايت کوي. او د سائنس او ماده پرستي او ترقي پسندی مخالفت کوي. خيال پرستي مونږ ته دا خبره کوي چې په سائنس زياته تکيه نه دي لرل پکار. ځکه چې سائنس حقيقت نشي معلومولې. مادي سائنس لا مکمل نه دے. نن نظريه قائمه شي سبا بدله شي نو يو نيمگړې سائنس په يو مکمل روحاني سائنس څنگه اواز کولې شي. له دې کبله که په حقيقت څوک ځان پوهه کول غواړي نو د روحاني علمانو نه دې لاس نيوه او کړي. په دې وجه خيال پرستي د رجعت پرستي د پروپېگنډې يو زبردسته وسله ده. دا د سرمايه دارانو او جاگير دارانو د اخبارونو او رېډوانو فلسفه ده. او د هر قسم توهم پرستي ئې خوبه ده. دا فلسفه مونږ د ځان متعلق د سوچ نه منع کوي. او د معاشرې او اقتصادي مسئلو حل د مادي سائنس په ځان په روحاني سائنس او نفسياتو کښې لټوي. د کوم مثال چې د هغې روند سړي دے څوک چې په يوه تياره کوټه کښې د يو داسې تورې پيشو لټون کوي کومه چې د سره هلته هلو موجود نه ده.

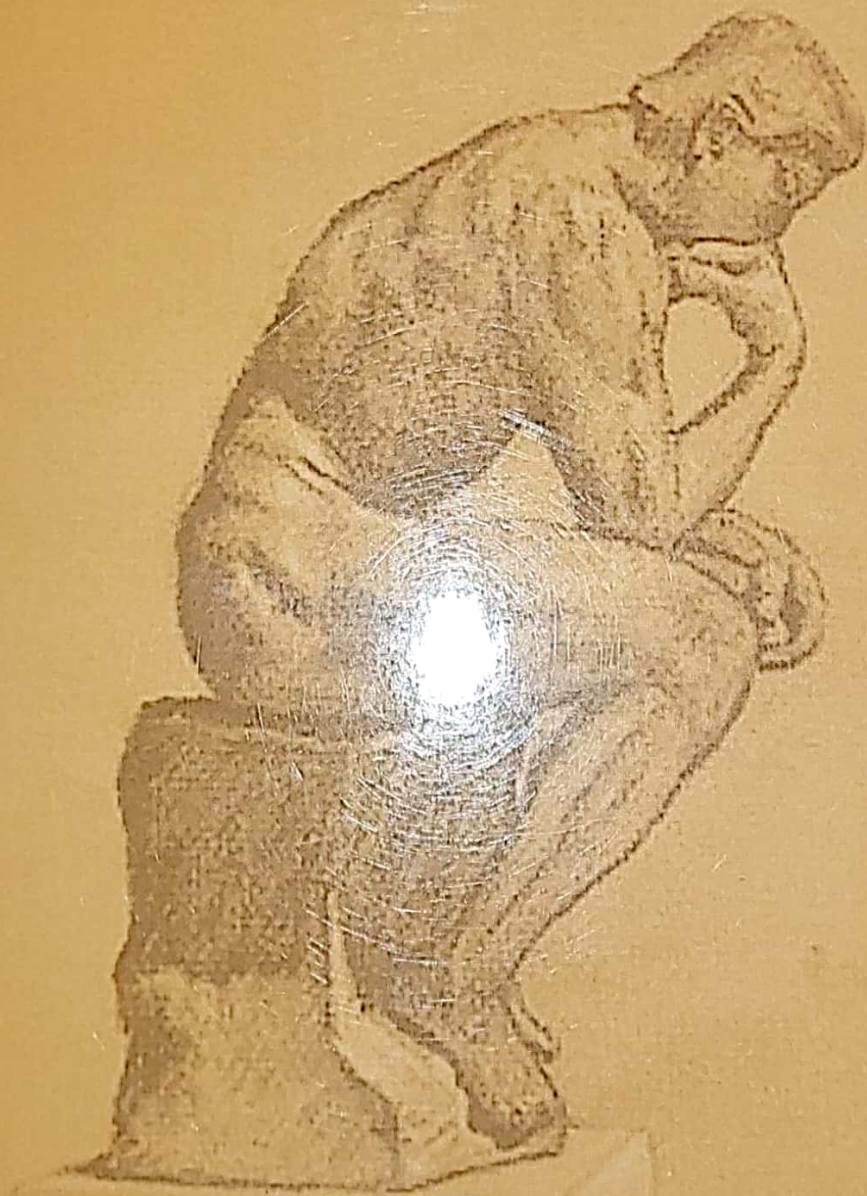
دويمه دا چي د يو خيال پرست په نزد د معاشرې د بدلولو په څانگه
مونږ له د ځان اصلاح پکار ده. د گل اصلاح په جز کښې پته ده. په
معاشره کښې خرابۍ د سرمايه دار نظام د پېداوښت په څانگه په دې
کښې پته وي چې زمونږ اخلاق خراب دي. مونږ په خپل نفس قابو
نه دے مونږ ددې قسم خيالاتو د مالدارو خلقو او د هغوي د
سياسي ډلو د تقريرونو او منشورونو نه ډېره بڼه پته لگي او په
ډېرو مزدورانو او کسانو ئې هم اثر شوے دے او هغوي د سرمايه
دارانه او جاگير دارنه نظام خلاف اواز پورته کولو او د طبقاتي
جنگ کولو په څانگه د اصلاحي خبرو په ذريعه د اپيل او خواست په
شکل د خپلو حقوقو د حاصلولو په کوشش کښې اړم دي کوم چې
داسې ناممکن کار دے لکه د زانو نه کتوري غوښتل.

دريمه دا چې اکثر سوشلسټان هم د دې نظر ئې بنکار دي او ډېر
مخلص سوشلسټان هم دا سوچ لري چې سرمايه داری کښې بنيادي
نقص دا دے چې څيزونه غېر مساوي طور سره وپشلي شوي دي خو
که مزدور او سرمايه دار، دهقان او خان دواړه د انصاف نه کار
واخلي نو د سرمايه داری او جاگير داری نقصانونه لرې کېدے شي.
د دوي دا عقیده ده چې په کومه طريقه مونږ ژوند تېروو او په کومه
طريقه سوسائتي منظم شوې ده. نو دا زمونږ خيالات دغسې دي.
دوي مادي وجوهات هېروي. ځکه چې په سرمايه دار نظام کښې د
دولت وېش په دې نه دے شوے چې گني د خلقو د خيالات د وېش

په حقله دغسې دي. بلکې د پېداوار طريقې دغسې دي چې سرمايه دار د مزدورانو لوت کوي، خانان د دهقانانو لوت کوي. او چې تر څو دا طريقه جاري وي نو غريبې او مالداري به هم موجود وي او طبقاتي جگړې به هم موجود وي.

د سوشلسټانو فريضة

د دې د پاره د سوشلسټانو کار دا دے چې محنت کش او خواري کښ دې راغونډ کړي او د ظالمانو خلاف دې جدوجهد ته تيار کړي. او د يو کامياب جنگ نه پس دې د خواري کښانو حکومت قائم کړي دې سره به سرمايه داري هم ختم شي او سوشلزم به هم راوستې شي. که داسې او نه شي نو بيا به همپشه د پاره خواري کښ طبقې سره غداري کېږي. او دوي به هم د ناکامۍ څپېرې په مخ خوري. او يا به د سرمايه دارو خدمت کونکي ترېنه جوړ شي. ځکه چې لکه څنگه د سرمايه دارو د رياست د مشين په ساتلو او د هغې د ختمولو نه بغير سوشلزم نه شي راتلې. دغه شان د سرمايه دارو د نظرې لاندې او د خيال پرستۍ په جامه دننه د سوشلزم نظريه نه شي کاميابېدے.

Samir Bhatt

Shop no 8 lower ground sheikh Yaseen tower
arbab road Stop university Road Peshawar
Contact No: 0092 3319801600

www.sikaraam.com